

Burmistrz Miasta i Gminy Pelplin

Dane teleadresowe

Plac Grunwaldzki 4
83 – 130 Pelplin
tel.: (58) 536 – 12 – 61
fax: (58) 536 – 14 – 64
e-mail: burmistrz@pelplin.pl
www.pelplin.pl

Pelplin, dnia 30.06.2017r.

RPO.3120.5. 28 .2017

Adresat:

.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Miasta i Gminy Pelplin, działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (jedn. tekst Dz. U. z 2017r. poz. 201 ze zm.), oraz art. 1a ust. 1 pkt. 2, art. 2 ust. 1 pkt. 3 i art 4 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (jedn. tekst. Dz. U. z 2016r. poz. 716, ze zm.) w odpowiedzi na Państwa wniosek Nr ..... z dnia 3.04.2017r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości uzupełniony pismem nr ..... z dnia 21.04.2017r. informującym o najnowszych rozstrzygnięciach w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych

postanawia

uznać za **nieprawidłowe** stanowisko Wnioskodawcy w zakresie przyjęcia od dnia 01.01.2017r. jako podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości wartość rynkową elektrowni wiatrowej

UZASADNIENIE

W dniu 10 kwietnia 2017r. do tut. organu podatkowego wpłynął wniosek Spółki o wydanie interpretacji prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej określenia na dzień 1 stycznia 2017r. wartości elektrowni wiatrowej, stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości. We wniosku tym Wnioskodawca dokonał opisu stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego, informując, że Spółka jest polskim rezydentem podatkowym w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Głównym przedmiotem jej działalności jest prowadzenie projektów związanych z energetyką wiatrową w Polsce. Wnioskodawca jest właścicielem *farmy wiatrowej* usytuowanej na terenie Gminy Pelplin. Przedmiotowa elektrownia - jak podkreśla Wnioskodawca - nie figuruje w ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych Spółki jako samodzielny (wyodrębniony) środek trwały, od którego byłyby dokonywane odpisy amortyzacyjne zgodnie z ustawą

o podatku dochodowym od osób prawnych. W ewidencji tej ujęte zostały środki trwałe, których wartości początkowe obejmują swym zakresem m. in. części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundamenty i wieże), jak i urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej - urządzenia wiatrowe. Jednocześnie Spółka podkreśla, że w przypadku urządzeń wiatrowych należących do Wnioskodawcy w ich wartości początkowej ustalonej na potrzeby amortyzacji zostały skapitalizowane nie tylko wydatki na wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Na wartość początkową urządzeń wiatrowych składają się także wydatki Spółki na inne elementy i infrastrukturę towarzyszącą. Mogą to być przykładowo:

- wiatrowskaz i anemometr;
- instalacja odgromowa;
- instalacja elektryczna (w tym konwektor);
- wciągarka łańcuchowa;
- oświetlenie w turbiny;
- system kontroli orientacji turbiny względem kierunku wiatru (tzw. system YAW)

Wnioskodawca podkreślił jednocześnie, że w sensie konstrukcyjnym zespół prądotwórczy, gondola, do której przytwierdzony jest wirnik i zespół łopat stanowi ruchomy element elektrowni wiatrowej. Zespół prądotwórczy (w tym gondola) został połączony z wieżą mechanizmem obrotowym, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży a gondolą, który jest również wykorzystany do sterowania ruchem obrotowym gondoli. Jak podkreśla podatnik – zespół prądotwórczy wraz z gondolą jest elementem, który podlega łatwej wymianie bez uszkodzenia lub uszczerbku dla konstrukcyjnych części elektrowni, czyli wieży i fundamentu, jak również dla ich funkcjonalności. Wieża natomiast jest stalowym elementem konstrukcji elektrowni wiatrowej posadowionym na fundamencie. Poza spełnieniem funkcji konstrukcyjnej dla zespołu prądotwórczego i gondoli, umieszczonej na jej szczycie, wieża zawiera również drabinę i windę, która umożliwia dostęp do gondoli w celu jej obsługi lub naprawy. Ponadto Spółka podkreśla, że dotychczas tj. do końca 2016r. jako budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegały w szczególności wieże i fundamenty elektrowni wiatrowych. Podstawą opodatkowania dla tych budowli była ich wartość początkowa przyjęta dla potrzeb amortyzacji CIT bez pomniejszenia jej o wartość dokonanych odpisów amortyzacyjnych. Zgodnie natomiast z przepisami ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, poprzez elektrownię wiatrową należy rozumieć „budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. , poz. 478, poz. 2365 oraz z 2016r., poz. 925)”, natomiast poprzez elementy techniczne należy rozumieć „wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu” (w dalszej części tak zdefiniowaną elektrownię wiatrową Podatnik określa jako „Elektrownię Wiatrową”). W świetle tak rozumianej Elektrowni Wiatrowej Wnioskodawca podkreśla, że ma wątpliwości, czy od dnia 01.01.2017r. opodatkowanie Elektrowni Wiatrowej, należącej do Spółki powinno wzrosnąć z uwagi na konieczność opodatkowania wszystkich elementów składających się na Elektrownię Wiatrową, a nie jak dotychczas tylko jej części budowlanych tj. wieży i fundamentów. Wnioskodawca podkreśla, że znane są stanowiska wskazujące na zmianę przepisów w zakresie opodatkowania od 2017r. Elektrowni Wiatrowych podatkiem od nieruchomości. Jednak Spółka się z tym całkowicie nie zgadza i stoi na stanowisku, że od dnia 01.01.2017r. opodatkowanie podatkiem od nieruchomości powinno zostać nie zmienione w odniesieniu do elektrowni wiatrowych. Niemniej – jak podkreśla Spółka – na wypadek gdyby opodatkowanie miało wzrosnąć, to Wnioskodawca pragnie uzyskać pewność, co do technicznych aspektów podatkowych w kwestii sposobu

opodatkowania tej nowej budowli. W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym i opisem zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

W jaki sposób Wnioskodawca powinien określić podstawę opodatkowania elektrowni wiatrowej podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017r. ?

Stanowisko wnioskodawcy:

Wnioskodawca uważa, że określenie podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości nowej budowli Elektrowni Wiatrowej będzie musiał zastosować art. 4 ust. 5 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i określić wartość budowli na dzień 1 stycznia 2017r.

Uzasadnienie stanowiska przez wnioskodawcę:

Wnioskodawca podkreśla, że gdyby przyjąć do opodatkowania od 01.01.2017r. Elektrownię Wiatrową, to dla Spółki byłaby ona nową budowlą, która dotychczas nie była uwidaczniana w deklaracji na podatek od nieruchomości. Zgodnie z ogólnymi zasadami stosowanymi do tej pory przez Spółkę, zawartymi w art. 4 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej z zastrzeżeniem ust. 4 – 6 wartość, o której mowa w przepisach o podatku dochodowym, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczenia amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego”. Natomiast jak podkreśla Wnioskodawca, zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt. 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych - podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego” W miejscu tym Wnioskodawca ponownie podkreśla – tak jak wcześniej w opisie zdarzenia przyszłego – Spółka dokonuje odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych. Jednocześnie, jak podkreśla Podatnik, w księgach podatkowych Spółki nie są uwidocznione Elektrownie Wiatrowe, jako samodzielny środek trwały. Wnioskodawca zaznacza, że do tej pory nie dokonał odpisów amortyzacyjnych od tak rozumianej budowli i nie będzie ich dokonywał w dalszym ciągu. Spółka będzie nadal dokonywała odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych, które zostały ujawnione w księgach podatkowych. Z uwagi na powyższe Podatnik stwierdza, że podstawą opodatkowania dla Elektrowni Wiatrowej będzie jej wartość rynkowa określona zgodnie z art. 4 ust. 5 w związku z art. 6 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na dzień powstania obowiązku podatkowego, tj. na dzień 01.01.2017r. Jak podkreśla Wnioskodawca, zgodnie bowiem z nowymi przepisami, które zaczną obowiązywać od tego dnia, obowiązek podatkowy w odniesieniu do Elektrowni Wiatrowej powstanie od 1 stycznia 2017r. Spółka stwierdza również, że niektóre wydatki poniesione na elementy składowe elektrowni wiatrowej nie stanowią części Elektrowni Wiatrowej w rozumieniu nowych przepisów, a które zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami nie zostały wyodrębnione i zaewidencjonowane jako osobne środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne. Spółka informuje jednocześnie, że przedstawionym stanem faktycznym nie jest możliwe określenie wartości elementów składających się na Elektrownię Wiatrową w inny sposób niż poprzez wycenę wartości rynkowej Elektrowni Wiatrowej.

Na poparcie słuszności zajętego stanowiska w przedmiotowej sprawie, Wnioskodawca powołał się na oficjalne pismo Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych i Katastru Ministerstwa Finansów z dnia 15 maja 2003r. (sygn. Akt LK-727/MM/03) oraz podatkowe interpretacje indywidualne wydane w identycznej sprawie przez Wójta Gminy Boleszkowice i Burmistrza Miasta i Gminy Nekla. Ponadto pismem nr PGE OE/DF/0627/17 (Zn. spr. PGE EO/DF/3820-40/17 z dnia 21.04.2017r. Spółka poinformowała o najnowszych rozstrzygnięciach w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowej, potwierdzających słuszność stanowiska Wnioskodawcy. Wnioskodawca w piśmie tym powołał się na interpretację indywidualną Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino oraz wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 lutego 2017r. (sygn. Akt. I SA/GI 1241/16)

Stanowisko organu podatkowego w przedmiotowej sprawie:

Zmiana od 1 stycznia 2017r. przepisów w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych nie powinna budzić żadnych wątpliwości. Za opodatkowaniem podatkiem nieruchomości wszystkich elementów elektrowni wiatrowych, a nie jak dotychczas tylko fundamentów i wież, świadczy zmiana przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (jedn. tekst. Dz. U. z 2016r. poz. 290 ze zm.), do której odsyła art. 1a ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Jedn. tekst Dz. U. z 2016r., poz. 716 ze zm.). Zmiana ta wprowadzona została art 9 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Zagadnienie to zostało szerzej omówione w indywidualnej interpretacji w zakresie prawa podatkowego wydanej na wniosek Spółki, przez tut. organ podatkowy pismem nr RPO. 3120.5.27.2017 z dnia 30.06.2017r. Jednak streszczając to zagadnienie przytoczyć należy najważniejsze zmiany przepisów Prawa budowlanego świadczące o nowym sposobie opodatkowania od dnia 1 stycznia 2017r. podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych:

- art. 3 pkt. 3 tej ustawy - wykreślenie elektrowni wiatrowych z przykładowych urządzeń technicznych, gdzie tylko części budowlane stanowią budowlę,
- dodanie do art. 82 ust. 3 pkt. 5 b tej ustawy wskazującego, m. in., że wojewoda jest organem pierwszej instancji w sprawach obiektów i robót budowlanych - elektrowni wiatrowych, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. Z 2016r. poz. 961) Natomiast w myśl przepisów tego artykułu przez elektrownię wiatrową należy rozumieć budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentów, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016r., poz. 925)” Jednocześnie, zgodnie z art. 2 pkt. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przez określenie *elementy techniczne* należy rozumieć „wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu”
- dodanie elektrowni wiatrowych w załączniki do ustawy prawo budowlane w kolumnie „**kategorie obiektów budowlanych**” w kategorii XXIX obok obiektów tej kategorii jakimi są: wolno stojące kominy, maszty dopisał sformułowanie „**oraz elektrownie wiatrowe**”

Jednak, jednym z najbardziej przekonujących zapisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych potwierdzających zmianę sposobu opodatkowania elektrowni wiatrowych jest art. 17 tej ustawy w myśl którego ” od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy”. Przepis ten jednoznacznie określa, że po dniu 31.12.2016r. nastąpi zmiana sposobu opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych. Taki też był zamiar ustawodawcy, który zapisem tym zapowiedział wolę zmian w dotychczasowej zasadzie opodatkowania elektrowni wiatrowych. Omówione wyżej zmiany ustawowe ewidentnie świadczą o systemie nowych uregulowań prawnych w zakresie opodatkowania od dnia 1 stycznia 2017r. podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych.

Należy też podkreślić, że wprowadzenie od 1 stycznia 2017r. ustawowych zmian w sposobie opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, nie wymaga zgody zarówno Podatnika (który w złożonym wniosku podkreśla, że na zmianę taką się nie zgadza), ani też organów podatkowych.

Konsekwencją tak przyjętego stanowiska jest konieczność ustalenia wartości elektrowni wiatrowej na potrzeby podatku od nieruchomości. Przystępując do analizy tego zagadnienia należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - podstawę opodatkowania stanowi:

dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4 – 6 wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczenia amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Ustawodawca od zasady tej wprowadził wyjątki. Jeden z tych wyjątków, zawarty został w art. 4 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stanowi budowlę będącą przedmiotem leasingu a odpisów amortyzujących dokonuje korzystający (sytuacja ta nie dotyczy analizowanego przypadku). Drugim wyjątkiem jest przepis art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dotyczący przyjęcia jako podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli jest jej wartość rynkowa określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego. Natomiast art. 4 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dotyczy sytuacji, gdy budowla, od której nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych została ulepszona. Jednak żaden z opisanych wyżej wyjątków nie dotyczy sytuacji przedstawionej przez Wnioskodawcę. Skoro więc nie zachodzi żaden z wyjątków, o których mowa w art. 4 ust. 4 – 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podstawa opodatkowania elektrowni wiatrowych należących do Wnioskodawcy powinna być ustalona według ogólnej zasady wynikającej z art. 4 ust. 1 pkt. 3 tej ustawy. Trudno w tej sytuacji pogodzić się ze stwierdzeniem Spółki, że Elektrownia Wiatrowa jest nową budowlą, która nie jest uwidoczniiona jako jeden środek trwały w prowadzonej ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych i od której nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych. Jeżeli więc Podatnik dokonuje odpisów amortyzacyjnych od poszczególnych elementów tworzących elektrownię wiatrową, podstawą jej opodatkowania będzie suma wartości wszystkich składników tworzących tą elektrownię. Należy podkreślić, że podatek od nieruchomości nie jest uiszczany od środka trwałego lecz od budowli, definicję której zawiera art. 1 a ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, natomiast przepis art. 4 ust. 1 pkt. 3 tej ustawy nie wymaga, aby budowla stanowiła odrębny środek trwały, od którego dokonywane są odpisy amortyzacyjne. W świetle powyższych rozważań nietrudno zauważyć, że dopuszczalne jest opodatkowanie budowli, na którą składa się kilka środków trwałych, to również trzeba przyjąć, iż możliwe jest opodatkowanie budowli stanowiącej część środka trwałego. Podsumowując należy podkreślić, że w sytuacji gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami o podatkach dochodowych budowlę w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wprowadzono do ewidencji środków trwałych, niezależnie czy jako odrębny środek trwały, czy jako jeden z elementów środka trwałego i dokonuje od niej odpisów amortyzacyjnych, to wartość tej budowli przyjęta do celów amortyzacyjnych stanowi również podstawę do ustalenia wysokości podatku od nieruchomości. Należy zauważyć, że ustawodawca przy określeniu podstawy opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości posłużył się metodą odesłania do przepisów regulujących kwestie wartości środków trwałych, a tym samym również budowli tj. do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Jednocześnie nietrudno zauważyć, że formuła omawianego przepisu zakłada automatyczne przyjęcie wartości stanowiącej podstawę dokonanych odpisów amortyzacyjnych dla celów podatku dochodowego jako podstawę opodatkowania budowli w podatku od nieruchomości. Takie stanowisko, tut. organu podatkowego, zgodne jest z wyrokiem nr P 39/09 Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.09.2011r. W orzeczeniu tym, Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że „interpretacje przepisów prawnych należy przeprowadzić w taki sposób, by uniknąć niespójności i luk, co z założenia wymaga wzięcia pod uwagę pozostałych uregulowań aktu normatywnego oraz uregulowań aktów normatywnych odnoszących się do identycznej lub podobnej materii.” Gdyby bowiem uznać stanowisko Wnioskodawcy w kwestii ustalenia rynkowej wartości elektrowni wiatrowej podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości za prawidłowe, okazałoby się że ta sama budowla ma dwie różne wartości: inną dla celów podatku dochodowego i inną - dla podatku od nieruchomości. Takiej jednak sytuacji ma zapobiec przepis art. 4 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym wartość budowli przyjęta do celów amortyzacji stanowi również podstawę naliczenia podatku od nieruchomości. W związku z powyższym argument Wnioskodawcy dotyczący tego, iż Spółki w prowadzonej ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych nie ewidencjonuje elektrownia wiatrowa jako samodzielny środek trwały, od którego dokonywane są odpisy amortyzacyjne, nie ma znaczenia dla podatku od nieruchomości.

Podobnie jest też z faktem, że wartość początkowa elementów technicznych elektrowni wiatrowej została skapitalizowana łącznie z innymi elementami i infrastrukturą towarzyszącą.

Stanowisko takie wyraził również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 stycznia 2016r. (Sygn. akt II FSK 2244/15), gdzie stwierdził: „przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości nie są środki trwałe, ale budowle lub ich części w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do przepisów o podatkach dochodowych dotyczących środków trwałych tylko w zakresie ustalenia wartości początkowej. Nie ma zatem znaczenia na gruncie podatku od nieruchomości sposób identyfikacji i ewidencjonowania środka trwałego dla potrzeb podatków dochodowych. Dlatego za nieistotne należy uznać argumenty, iż „Drogi, place, chodniki” („elektrownia wiatrowa”) nie stanowią odrębnego środka trwałego (jest częścią środka trwałego Budynek C), oraz że nie posiada własnego numeru ewidencyjnego. Kwestią prawnie doniosłą jest ustalenie, który z obiektów posiadanych przez podatnika powinien być sklasyfikowany jako budowla lub jej część i jaka jest jej wartość określona według zasad wynikających z przepisów o podatkach dochodowych. Podstawę opodatkowania stanowi wartość budowli lub jej części, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych. Jeżeli jednak od budowli lub ich części nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych podstawę stanowi ich wartość rynkowa ustalona przez podatnika. Naczelny Sąd Administracyjny nie podziela stanowiska skarżącej, iż jedną z sytuacji, gdy podatnik nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od budowli jest taka, że budowla nie stanowi odrębnego środka trwałego zaś jej wartość jest zagregowana w wartości środka trwałego jakim jest budynek. Jak wyżej zaznaczono, sposób identyfikowania, ewidencjonowania i dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych dla celów podatków dochodowych jest obojętny z punktu widzenia podatku od nieruchomości. Ponadto należy mieć na uwadze, że odpisów amortyzacyjnych dokonuje się nie od środków trwałych jako takich ale od wartości początkowych tych środków. Skoro zatem w rozpatrywanej sprawie, wartość budowli została zagregowana (ujęta) w wartości początkowej budynku („urządzeń wiatrowych”) nie może budzić wątpliwości, że podatnik dokonywał odpisów amortyzacyjnych także od wartości początkowej spornej budowli.”

Biorąc pod uwagę powyższe rozstrzygnięcie w sprawie będącej przedmiotem niniejszej interpretacji uznać należy, że wartość początkowa elementów technicznych elektrowni wiatrowej - zgodnie z opisem stanu faktycznego Wnioskodawcy - została ujęta w wartości początkowej urządzeń wiatrowych służących do wytwarzania energii elektrycznej. W tej sytuacji nie ma żadnych wątpliwości, że Wnioskodawca dokonywał odpisów amortyzacyjnych także od wartości początkowej elementów technicznych. Dlatego też w analizowanej sprawie, przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości od budowli jaką jest i elektrownia wiatrowa, zastosować należy przepisy art. 16 g ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dotyczące wartości początkowej.

W tej sytuacji, w przedstawionym stanie prawnym z uwzględnieniem stanu faktycznego i zdarzeń przyszłych opisanych przez Podatnika, stanowisko Spółki w omawianym zakresie uznano za nieprawidłowe.

BURMISTRZ
Patryk Iłowski

Pouczenie:

Na interpretację niniejszą przysługuje stronie prawo wniesienia skargi, z powodu jej niezgodności z prawem, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Pelplin, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji - art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - (jedn. tekst Dz. U. z 2016r. poz.. 718 ze zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.